

Lovas István: Kínos összeomlás

2016 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Negyed százada először Magyarországgal a nyugati sajtó.

Magyarországot ki kell hajítani az Európai Unióból: ez volt a lényege Jean Asselborn luxemburgi külügyminiszter mondanivalójának, amely szeptember 13-án jelent meg a Die Weltben. A nagyhercegségi feudum korábbi szocialista munkáspárti tagja számos uniós honfitársától megszokott módon átkozta el a jobboldali politikai irányítás alatt élő Magyarországot. Hangsúlyozva, hogy az Európai Unió összefogását és értékeit csak úgy lehet megőrizni, ha Pannóniát vagy ideiglenesen, de inkább örökre kizárják a brüsszeli irányítású blokkból.

A hajnali négykor a lap online portáljára kipoztolt interjú olvastán a hazai balliberális oldalnak végtelen örömeben a szokottnál is nedvesebb lett az alsónadrágja, hiszen itt a „nukleáris opcióval”, azaz Magyarország uniós szavazati jogának megvonásával való fenyegetésnél is nagyobbat rúgtak Nyugatról túlzottan gáláns eltartójukba, a magyar kormányba és a magyar népbe.

Majd egy olyan váratlan fordulat következett, amire az 1990-es választások előtt Club Tokaj címmel, a New York Times magazinjában megjelent tudósítás óta nem volt példa.

E cikk adta meg az alaphangot a nyugati sajtónak Magyarországgal kapcsolatban. Ez az amerikai tudósítás idézte akkor az SZDSZ kampányfőnökét, aki elmondta, hogy „ezek” (mármint a magyarok) nem fognak „ránk” szavazni. (E párt hazugsága sajnos akkor sem jött be: túl sokan szavaztak rájuk az „ezek” táborából.)

A nyugati sajtó azután több mint egy negyed évszázadon át szó szerint gejzirként okáta magából a leggátlástalanabb hazugságokat. Mint tette azt Asselborn is említett interjújában, „okokat” prezentálva kidobásunkra az EU-ból. Egy olyan kormányról van szó, állította, amely gyakorlatilag megfojtotta a sajtószabadságot és az igazságszolgáltatás függetlenségét.

Hogy ennek a fordítottja igaz, és a tévénezők (RTL Klub stb.), politikainapilap-olvasók (Népszabadság stb.) vagy internetes portálok (Index.hu stb.) hírfogyasztói számát tekintve messze az ellenzéké a többség, vagy hogy a magyar társadalom elsöprő többségének a bíróságok politikai irányultságáról homlokegyenest más a véleménye (Budaházy 13 éve, vörösiszap-katasztrófa: felment? ítéletek, Gyurcsány szabadlábon és a többi), az senkit ne zavarjon. Főleg a nyugati olvasókat ne, akik hermetikusan, már-már a Rákosi-időkre emlékeztető mértékben vannak elzárva a tárgyilagos tájékoztatástól.

Az asselborni emberi aljasság és szakmai idiotizmus elhangzása után alig néhány órával jött a hazai balliberális oldal megdöbbenése. Mindenre, csak arra nem számítottak, ami bekövetkezett... Nemhogy Asselborn lapátjára tettek volna rá még egygyel, hanem ellenkezőleg, mint a tavaszi hóvirágok a hegyoldalból, egymás után bújtak elő a nyugati lapokból az Asselborn-kritika hírnökei, majd akkora ütések e médiamezőbe a luxemburgi, „rangidős uniós külügyminiszter” képébe, hogy azt már ritkasáértékükért is öröm volt nézni.

És nem csak a „nacionalista-populista-rasszista” tudjuk „milyen” pártokat képviselő politikusok.

Ó, nem. Maga a német külügyminiszter, a szocialista Frank-Walter Steinmeier emlékeztette Asselbornt (akinek nyelvileg összetett neve nyugodtan fordítható „született számárként”). Aki ráadásul még Asselborn személyes barátja is. Milos Zeman cseh szociáldemokrata államfő arra figyelmeztetett, hogy Asselborn kijelentése rendkívüli mértékben káros az Európai Uniónak. Hozzá csatlakozott negatív véleményével párttársa, Bohuslav Sobotka cseh kormányfő is.

A politikai paletta másik oldaláról Manfred Weber, az Európai Néppárt frakcióvezetője ítélte el a kontraproduktív, ostoba kijelentést. És természetesen megszólaltak a szélsőséges, populistáknak nevezett vezető realista demokrata politikusok, mint a német Frauke Petry AfD-társelnök és a osztrák Heinz-Christian Strache, az FPÖ elnöke, emlékeztetve arra, hogy Magyarország példaszerűen védte meg az EU külső határait.

De a legnagyobb ütést Asselbornra és a hazai asselbornistákra az ultraballiberális berlini Tageszeitung tegnapi száma mérte. Asselborn kijelentését éktelenül károsnak és példátlanak minősítve, de a luxemburginak Orbán Viktorral szemben mondott véleményét fenntartás nélkül támogatva, ezt a verdiktet mondta ki:

„Jelenleg Orbán oldalán áll a történelem. A menekültekkel szemben határkerítésekkel megvalósított elhárító magatartását egy évvel ezelőt bírálták. Ma szinte ez a fősodor.”

A független német Deutsche Wirtschafts Nachrichten pedig abszurdnak nevezte Asselborn Magyarország unióból

való kizárására vonatkozó kijelentését, hiszen „titokban valamennyi EU-tagállam profitál Orbán kurzusából”.

A nyugati lapok nem felejtették el kárbeclésüket abban az irányban sem, hogy az milyen mértékben árt a holnap Pozsonyban kezdődő EU-csúcstalálkozónak. És voltak bizony olyan nyugati sajtóhangok is, amelyek nem feledkeztek meg arról, hogy a Brexit után most az Európai Uniónak azután mindenre szüksége van, de nem egy újabb tagállam kivonulására.

Hogy a magyar anyanyelvű magyar nyelvű tábor a milyen döbbenettel vette tudomásul azt a tényt, hogy az elmúlt huszonhat év alatt most első ízben nem a magyarokba rúgóknak – nekik – adtak igazat eddigi nyugati visszhangtáborukban, jellemző a Magyarország iránt érdeklődő, angolul olvasók körében nem ismeretlen Eva S. Balogh, a Yale Egyetem volt történelemtanárának a témáról szóló, tegnapi blogjegyzete.

Ez az egyedülálló frusztrációját és keserűségét napi, mindenhol a szokott mesterséges rémeket látó, legócskább kliséket követő, torz cikkeibe fojtó blogger hosszú írást szentelt Asselborn interjújának, csámcsogva a luxemburgi politikus olyan kijelentéseiben, hogy a magyarok a háború elől menekültekkel szinte rosszabbul bánnak, mint az állatokkal.

Miközben azon kesergett, hogy Asselborn „kemény Orbán-kritikája” óta még kevés idő telt el ahhoz, hogy annak fontosságát kielemezzék a világsajtóban. Így azután a tudós történész végső kétségbeesésében lecsapott egy „Kolozsvári Szalonna” nevet viselő blogra, amelyben egy Kósi Istvánként író blogtestvére saját magát menekültként azonosítva, magyarul és angolul megfogalmazott nyílt levelet írt Asselbornnak, azt kipoztolva facebookjára. Amelyet tegnap délutánig – aki kíváncsi ellenőrizheti – kemény három személy osztott meg.

Nos, ez az álmenekült elpanaszolta Asselbornnak, írja vele síróan együtt érezve S. Balogh, hogy a magyar nyilvánosságot miként fanatizálták, de olyannyira, hogy az csak az 1940-es évekhez hasonlítható. Ért így révbe érezhetően a jobboldali Magyarországgal kapcsolatban a kötelező párhuzamot tolmácsoló bloggernauta.

De Asselborn túllépett egy láthatatlan vörös vonalon, amelyet – igaz van a Tageszeitungnak – az alakuló történelem húzott. És ha már a médiában, azaz a számukra legföltettebb területen is immár hatalmas vereséget szenvedtek, van még tér, ahol nem állhat a jövőben a zászló a valósággal baráti viszonyt ápoló erőknél, azaz a tudatukra ébredő hatalmas többségnek?

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
